

6. Forældelse m.v.

6.1. Gældende ret

Efter *udleveringslovens* § 9 kan udlevering ikke ske, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret. Dette er i overensstemmelse med artikel 10 i 1957-konventionen.

Den nordiske udleveringslov indeholder ingen tilsvarende begrænsning i adgangen til udlevering, hvilket bl.a. har sammenhæng med, at der som udgangspunkt ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed ved udlevering til et nordisk land, jf. pkt. 2.1. ovenfor.

Efter artikel 4 i den anden tillægsprotokol til 1957-konventionen kan udlevering ikke ske for forbrydelser, for hvilke den anmodede stat har erklæret amnesti, og som den pågældende stat havde kompetence til at retsforfølge efter sin egen straffelov. Efter *udleveringslovens* § 8 og den nordiske udleveringslovs § 5 er udlevering udelukket, når den berørte person her i landet er dømt eller frifundet for det forhold, der begæres udlevering for. Det må på den baggrund antages, at udlevering også er afskåret, hvis der er sket benådning (amnesti) for det pågældende forhold.

6.2. EU-udleveringskonventionen

Efter artikel 8 kan udlevering ikke afslås med den begrundelse, at der er indtrådt forældelse med hensyn til tiltale eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i den anmodede medlemsstat. Den anmodede medlemsstat kan dog efter artikel 8, stk. 2, undlade at anvende denne bestemmelse, når udleveringsbegæringen er begrundet i forbrydelser, for hvilke denne medlemsstat er kompetent i medfør af sin egen straffelov. Heri ligger, at udlevering kan nægtes med henvisning til forældelse, hvis den anmodede medlemsstat selv ville have haft kompetence til at behandle sagen, hvis den ikke havde været forældet. Denne begrænsning skal navnlig ses i sammenhæng med bestemmelsen i artikel 7 om udlevering af egne statsborgere.

Artikel 8 indebærer for Danmarks vedkommende, at der i almindelighed ikke er pligt til at udlevere bl.a. danske statsborgere – i det omfang der måtte blive åbnet mulighed herfor – og personer med fast bopæl i Danmark for handlinger, med hensyn til hvilke strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf ville være forældet efter dansk ret. Det skyldes, at handlinger, som danske statsborgere og personer med bopæl i Danmark begår i udlandet, normalt kan strafforfølges i Danmark. Derimod skal der ifølge bestemmelserne ske udlevering, selv om forholdet er

forældet i Danmark, hvis Danmark ikke har haft kompetence til at strafforfølge det pågældende forhold.

Artikel 9 indeholder en bestemmelse om nægtelse af udlevering i tilfælde af amnesti, der svarer til artikel 4 i den anden tillægsprotokol til 1957-konventionen, jf. pkt. 6.1. ovenfor.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

EU-udleveringskonventionens artikel 8 indebærer, at udlevering som udgangspunkt ikke kan afslås med den begrundelse, at der er indtrådt forældelse med hensyn til tiltale eller fuldbyrdelse af straf efter dansk ret. Det er derfor nødvendigt at ændre udleveringslovens § 9, således at bestemmelsen om forældelse ikke finder anvendelse ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Som nævnt kan den anmodede medlemsstat efter konventionens artikel 8, stk. 2, undlade at udlevere for forhold, der er forældet efter dette lands lovgivning, hvis udleveringsbegæringen vedrører forbrydelser, for hvilke denne medlemsstat er kompetent i medfør af sin egen lovgivning. Efter bestemmelsen er Danmark således ikke folkeretligt forpligtet til at udlevere i sådanne tilfælde.

Justitsministeriet har overvejet, om denne mulighed for at afslå udlevering bør udnyttes, således at udlevering efter den danske udleveringslov generelt udelukkes, hvis den situation, der er bekrevet i konventionens artikel 8, stk. 2, foreligger.

Navnlig under hensyn til, at der ikke åbnes op for udlevering af egne statsborgere, jf. pkt. 5 ovenfor, finder Justitsministeriet ikke grundlag for generelt at afskære muligheden for at udlevere i de tilfælde, der er omfattet af konventionens artikel 8, stk. 2. På grund af rækkevidden af jurisdiktionsreglerne i straffelovens §§ 6-12 ville en sådan afskæring i øvrigt indebære, at hovedreglen i konventionens artikel 8, stk. 1, kun ville få begrænset betydning.

Det foreslås på den baggrund, at der som stk. 2 i udleveringslovens § 9 indsættes en bestemmelse, hvorefter bestemmelsen om forældelse ikke finder anvendelse ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3.

Som nævnt i pkt. 6.1. ovenfor, må der allerede efter udleveringsloven antages at gælde et forbud mod udlevering i tilfælde af benådning (amnesti). Konventionens artikel 9 nødvendiggør således ikke ændringer på dette område.